

Δαρβινική Δευτέρα με θέμα «Αιτιοκρατία και σκοπιμότητα στους Προσωκρατικούς και στον Αριστοτέλη»

Στο 2ο βιβλίο των Φυσικών ο Αριστοτέλης παρουσιάζει μια διαμάχη ανάμεσα στον ίδιο και σε στοχαστές, όπως ο Εμπεδοκλής και ο Δημόκριτος, οι οποίοι φαίνονται να υποστηρίζουν ότι η φύση δεν λειτουργεί με βάση κάποια σκοπιμότητα αλλά υπακούοντας στη σχέση αιτίου και αιτιατού. Επεκτείνει μάλιστα την διαμάχη στην έμβια φύση, και παρουσιάζει τον Εμπεδοκλή να πρεσβεύει μια πρωτόλεια μορφή της θεωρίας της Εξέλιξης των ειδών. Ο Αριστοτέλης απορρίπτει αυτές τις θέσεις και υπερασπίζεται μια γενικευμένη τελεολογία, όπου τα οργανικά ή ανόργανα φυσικά όντα μεταβάλλονται προς την κατεύθυνση της εκπλήρωσης ενός προδιαγεγραμμένου τέλους. Η θεωρητική αυτή διαμάχη στην πραγματικότητα δεν συνέβη ποτέ. Ο Αριστοτέλης κατασκευάζει στην ουσία έναν άξιο αντίπαλο με ισχυρά επιχειρήματα γιατί θεωρεί ότι έτσι ενισχύεται η δική του αντίθετη προσέγγιση. Το γεγονός πάντως είναι ότι μετά τον Πλάτωνα και τον Αριστοτέλη η τελεολογική σύλληψη της φύσης επικράτησε πλήρως για τα επόμενα 2000 χρόνια. Το θέμα με τον τίτλο «**Η επικράτηση της φυσικής τελεολογίας στην αρχαιότητα**» θα αναπτύξει ο καθηγητής του τμήματος Φιλοσοφίας και Παιδαγωγικής του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης **Βασίλης Κάλφας**. **Δευτέρα 11 Νοεμβρίου 7 μμ Μουσείο Φυσικής Ιστορίας Κρήτης**. Είσοδος ελεύθερη.